



Анатолій Костецький

Своїми книжками А.Костецький вибудував для дітей ціле місто, яке заселив меткими, балакучими, непосидючими, закоханими та ніжними хлопчачками й дівчатками. Діти в його творах не ахають, не охають, а живуть, сумніваються, переймаються. Вони люблять усе навколо - квіти та солодощі, небо та дядька двірника. Люблять крутнути хвіст Мурка та смикнути за кіску Наталку. І ще одна дуже важлива властивість поезії Анатолія Георгійовича - сюжетність віршів. Кожен з них - це невелике оповідання, новела, подекуди дитяча притча. А там, де є сюжет, - є герої, їхні вболівання, радощі і прикрощі. Є велика робота душі маленької людини.



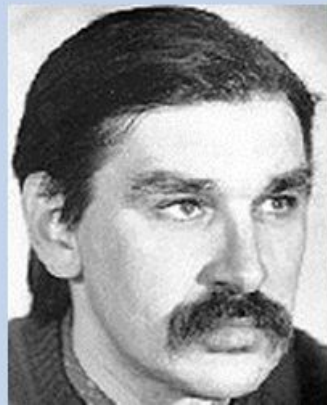
А.Костецький - один із чільних співців шкільної вольності. Рідкісно поєднуються в нього вагома сатира з цілющою батьківською усмішкою. Як у вірші "Бюро знахідок". В цьому нечуваному досі "бюро" до пори, до часу зберігаються рідкісні речі: давно загублена совість, людська чемність та дружба. Все з цих коштовних речей можна взяти назад. Окрім втраченого, марно загубленого часу.

Рідна природа справляє свято у багатьох віршах поета. Правда, природа у поезіях А. Костецького поняття дещо ширше. Це радість життя, однаково притаманна рослині, тварині, людині. У багатьох віршах поета постійно "дзижчать" трудівники літа бджоли та джмелі: "Джміль про сонечко гуде" (перша книжка автора), "Розквітнув сад", "Мрія". Єдність дитинства з природою утверджує і вірш "Лісова таємниця". Юний герой несе з лісу "не гілки, а шелест листя, не квітки, а їх красу".



Порівняння

Анатолій Костецький



1948

2005





Анатолій Костецький

Письменник, літературознавець

Народився в місті Києві 1948 року в сім'ї вчителів. Про своє

дитинство розповідає з гумором: «Дитинство було важким: класний керівник — тато. Нормальні діти відпочивали після школи, а мене вчили і у школі, і вдома». І вже у п'ять років міг сам читати і писати. Після закінчення середньої школи навчався в технікумі радіоелектроніки, згодом закінчив факультет кібернетики Київського університету.

- Збірка віршів для дітей «Джміль про сонечко гуде», за якою вийшло друком ще багато поезій, казок, оповідань і повістей. За повість «Мінімакс — кишеньковий дракон» письменникові присуджено премію імені Миколи Трублаїні 1986 року. Удостоєний премії імені Лесі Українки.
- Крім написання власних книжок, Костецький багато перекладав з англійської, німецької, деяких слов'янських мов. Він є також автором статей з питань теорії, історії та критики дитячої літератури.
- Видав 30 книжок для дітей. Найвідоміші: «Все про мене», «Лист до птахів», «Постукай у моє вікно», «Все – як насправді».
- Помер в 2005 році.

**і ось є книжка
(дитяча)
Анатолія
Костецького**

